يصل الى النّيريز ليقرؤوه احبّآء اللّه و يكوننّ من العاملين

هو البهیّ فی افق الأبهی

هذا کتاب ینطق بالحقّ و جعله اللّه آیة ظهوره و سلطان امره بین السّموات و الأرض و انّه کان علی کلّ شیء قدیراً و یشهد بأنّه لا اله الّا هو و انّ علیّاً مظهر نفسه بین العالمین جمیعاً و انّ بهائه لظهوره ثمّ بطونه و عزّه و شرفه و برهانه لمن فی ملکوت الأمر و الخلق و کذلک کانت رحمته علی العالمین محیطاً

انّ الّذینهم کفروا باللّه و آیاته اولئک لم یکن لهم من شأن و اولئک کانوا عن معین هذا التّسنیم محروماً یا قوم اتّقوا اللّه و لا تختلفوا فی امره و لا تتّبعوا الّذین تجدوا فی قلوبهم البغضآء من هذا الجمال الّذی ظهر علی هیکل التّثلیث فی هیئة التّربیع مشهوداً ایّاکم یا قوم لا تدعوا کتاب اللّه عن ورائکم ان اتّبعوا ملّة اللّه و دینه و انّه الیوم حبّی و کان اللّه علی ذلک شهیداً و اذا زیّنتم هیکل الایمان بقمیص حبّی فاشکروا اللّه بما ایّدکم علی ذلک و انّه ما من اله الّا هو له الخلق و الأمر و کلّ عنده فی الواح حفیظاً ان اسمعوا یا قوم ندآء ربّکم عن هذه الشّجرة الحمرآء علی بقعة البقآء فی فردوس ربّکم العلیّ الأعلی اللّه لا اله الّا انا و انّی قد کنت علی یمین الصّراط علی الحقّ موقوفاً و اشهد الّذین یمرّون علیه و منهم من یمرّ عنه کالبرق السّایر من الغمام و منهم من یمرّ بصدره و منهم برجلیه و منهم من وقف تلقائه و کذلک اشهدناهم و کنّا علی ذلک شهیداً

ان یا قلم الأمر ذکّر عباد الّذینهم دخلوا بقعة الفردوس مقام الّذی کانت الأنوار عن افقه مشهوداً و منهم من دخل تلقآء العرش و سمع نغمات اللّه و کان من الفائزین فی امّ الکتاب من قلم الرّوح مکتوباً و منهم من آمن باللّه و ما وفّق بالدّخول فی حرم الکبریآء مقام الّذی طهّره اللّه عن عرفان الخلایق مجموعاً و لکلّ نصیب فی کتاب ربّک و لا یعقل ذلک الّا من ایّده اللّه علی الأمر و جعله من الموقنین فی امّ الألواح مذکوراً

ان یا قلم ذکّر عبدنا یوسف الّذی دخل سینآء الأمر و سمع ندآء اللّه من سدرة المرتفع علی شاطئ قلزم البهآء بأنّی انا اللّه لا اله الّا هو و انّی قد کنت علی العالمین محیطاً ان یا عبد فاشکر اللّه بما رزقک عرفان مظهر نفسه و حضرک تلقآء العرش و اسمعک نغمات الّتی بها اجتذبت حقایق کلّ الأشیآء عمّا خلق بین الأرض و السّمآء و کذلک کان فضل ربّک محیطاً ان یا عبد قم علی الأمر باستقامة من لدنّا و قدرة من عندنا و لا تخف من احد و انّا نحرسک عن کلّ ظالم شقیّاً قل اتّقوا اللّه یا قوم و لا تتّخذوا من دونه ربّاً لأنفسکم ثمّ کسّروا اصنام الوهم و الهوی بسلطانی العلیّ الأعلی و انّ هذا خیر لکم ان انتم به علیماً فسوف یدخل الشّیطان بینکم و یأمرکم علی بغض الغلام اذاً فاستعیذوا باللّه و لا تقربوا به و انّ هذا ما یحکمکم به اللّه و انّه یحکم ما یشآء بسلطان مبیناً قل الیوم لن ینفع احداً شیء الّا بعد حبّی ولو یأتی بکتب العالمین جمیعاً انّ الّذین لن تجدوا منهم رایحة الرّحمن لا تقبلوا الیهم ولو یأتونکم بألواح عدیداً ان یا یوسف قم عن رقدک ثمّ ذکّر النّاس بما الهمک الرّوح فی هذا اللّوح الّذی کان علی العالمین محیطاً ثمّ اعلم بأنّ کلّ ما سمعت قد ظهر من عندی و ما اشرنا به الی دونی ذلک من حکمة الّتی کانت عن العالمین مستوراً ثمّ اعلم بأنّ الّذی خلق بأمری و ذوّت بقولی قد قام علیّ و اعرض عن اللّه و کفر بآیاته و جاحد ببرهانه و کان من المشرکین محسوباً ایّاکم ان لا یمنعکم الدّنیا و ما فیها عمّا قدّر لکم فی سمآء عزّ رفیعاً فاشدد ظهرک لنصر اللّه و امره ثمّ لخدمة اللّه و عزّه و کذلک یأمرک قلم العزّ من جبروت عزّ منیعاً قل قد اسودّت وجوه لن یستشرق منه انوار حبّ ربّی الأبهی و عمت ابصار لن یرتدّ الی شطر رحمته الکبری و خرست لسان لن یتحرّک علی ذکره الأحلی و انعدمت نفس لن یقوم علی النّصر فی هذا الأمر الّذی اشرق عن افق قدس لمیعاً کذلک علّمناک لتعلم سبیل ربّک لئلّا یضلّک کلّ منکر اثیماً

ثمّ ذکّر حرف المیم قبل جعفر لیتذکّر فی نفسه و یکون من الذّاکرین فی تلک الأیّام الّتی کانت العباد عن شاطئ القدس محروماً قل یا عبد انّا ارییناک فی المنام من قبل ما یهدیک الی سبیل ربّک اذاً قم بأمر مولاک ثمّ بلّغ النّاس الی هذا الأمر

الّذی اندکّت عنه کلّ جبل رفیعاً کن منادی الأمر بین عبادنا ثمّ اجمعهم علی حبّی و انّ هذا لخیر قد کان فی الکتاب عظیماً ایّاک ان لا یمنعک شیء عن ذکر ربّک دع الدّنیا عن ورائک ثمّ اتّخذ فی ظلّ ربّک مقاماً امیناً قل یا قوم لا تجادلوا بآیات اللّه اذا نزلت بالحقّ و لا تتّبعوا الّذین کفروا و اشرکوا و کانوا عن نغمات اللّه محروماً ان اتّبعوا ما یلقی الرّوح علیکم ثمّ اجیبوا داعی اللّه بینکم ثمّ ادعوا النّاس بالحجّ الأعظم الّذی کان علی هیکل الغلام مشهوداً

ثمّ الق علی وجه الّذی سمّی بمیرزا ثمّ بشّره بعنایات ربّه لیکون مستبشراً فی نفسه و کذلک امرناک بالحقّ لیحیط فضل اللّه علی عباده الّذینهم کانوا فی ظلّ هذا الأمر مسکوناً ان یا عبد اذکر ربّک فی العشیّ و الاشراق ثمّ اتّخذ لنفسک مقاماً کان لدی العرش محموداً فهنیئاً لک بما فزت بلقآء ربّک و کنت من الطّائفین فی حول هذا البیت الّتی کانت علی العالمین محیطاً تجنّب عن اعدائی و لا تعاشر معهم و کن فی حفظ جمیلاً تاللّه من استقام علی حبّی لیجعله اللّه مقتدراً علی کلّ شیء و یبعثه تلقآء العرش فی فردوس الأعظم علی جمال کان من نور العزّ منیراً ان اثبت علی الأمر بحیث لا یزلّک اقوال الّذینهم کفروا و اشرکوا و کانوا عن شاطئ العدل بعیداً ثمّ الق التّکبیر علی الّذین حضروا تلقآء العرش ثمّ الّذین ما فازوا بلقآء اللّه ولکنّ اللّه قبل عنهم و یجزیهم من فضله جزآءً موفوراً و یرزقهم من سمآء الأمر من نعمة الّتی کانت عن غمام الرّوح منزولاً کذلک الهمناک و ارسلنا الیک روایح الرّحمن من نفس السّبحان لتکون علی الأمر فی سبیل ربّک شدیداً و الرّوح و العزّة و البهآء علیک و علی کلّ صغیر و کبیراً

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۳۰ مارس ۲۰۲۳، ساعت ۴:۰۰ بعد از ظهر